

БЕЛАРУСКІ ШЛЯХ

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі:
Серпуховская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз.
пасля поўдня.
Адміністрацыя—зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.
Рэдакцыя пакідае за сабой права на-
праўляць перыссланыя рукапісы і ко-
рэспондэнцыі.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Падпіска: з дастаўкай да д. му у Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абвестак:
за верш пятаку на 1-й стран. 1 руб.
на апошняй—50 кап.

Штодзенная грамадзка-палітычная газета.

№ 7.

Менск. Субота 30 сакавіка 1918 г.

Год I.

Менск 29/III.

У чатыры кін

Вільня, агульная сталіца
Беларусаў і літоўцаў, с кавал-
кам нашай Віленшчыны як бы
аддана Літве этнаграфічнай—
Малой Літве.

Наша мілае Палессе з Ра-
чыцай, Пінскам, Луніным—
ужо пад Украінай. Туды па-
значаны ўжо украінскі губэр-
натар—Скоронію—Елтуховскі.
У мінуўшчыну Беларусь пера-
цігвалі да сябе дзве моцныя
рукі—Масква і Варшава, але
наша земля напала на пад-
уцлыў гэтых імперыялізмаў
цэлай, ні разрэзанай. Цяпер,
за вайну вырас новы імперыя-
лізм—мала-літоўскі і укра-
інскі.

Мала-літоўскі імперыялізм
лічыць Вільню сваёю сталіцай,
хоць гэтыя самыя правы, а
нават і большыя, маем мы,
беларусы, бо кругом гораду
Гэдыміна жывуць скрозь бела-
русы, і толькі за 40 верст ад
Вільні жывуць літвіны.

Вільня патрэбна і нам, і
літоўцам. Трэба зрабіць Вільню
вольным горадам, каторы будзе
палітычным і культурным
цэнтрам.

Шмат сталеніц беларусы і
літвіны жылі разам, набранку,
згодна і добра. Мы павярда-
верым, што так і цяпер будзе.
«Ні трэба навіны, ніхай будзе
старына»,—як пісалі «старыя
валасцёў да Літоўскіх Вялі-
кіх князоў калі «дэяржаўны»
прысланыя у якую нібудзь
бабруйскую воласць з Вільні
заводзілі парадні ні над туст
«людзей».

Граніца Палесся ад Укра-
іны 600 верст. Яна служыць
разам і граніцай Міншчыны.
Меняць яе ні можна. Эканамі-
чная і палітычная Палессе
цягнула заўсёды да Слуцка,
Менска.

Палішукі—ні украінцы,—
жыхары вольных стэпоў, мова
іх адмоўная ад беларускай, але
жмённая і ад украінскай. На
быту, звычаях і традыцыях
палішукі збліжаны з Міншчы-
най. У драўляніна-палішукі і
палішукі-беларусы складаны.
Характар блізка сходзяцца.

Беларускага імперыялізму
німа і ні будзе. Палішук—
гэта палішук, а ні беларус-па-
лішук, або стэнавы «хахол».

Разумею добра, што Па-
лессе, як багаты лесам раён,
вельмі смачны гарэх, але ні-
ведама ішчэ, каму ён даста-
ноцца...

Беларускі Народны Сакрэ-
тарыят у сваёй Устаўной Гра-
маце ад 24 сакавіка за Бела-
рускай Рэспублікай прызнае
толькі «беларускія часыці Мін-
шчыны».

Ізноў дыпламатычная ігра
на скору палішукі «за чары і
за сьмех» кіеўскай Даліцы,
каторая у «фаворы пры дво-
ры» па разуменню нашых ды-
плёматаў.

Чорнае золата.

Недалёка ад Мазыру—каля
весака Макарычы і Лескаўны,
берагі ракі Прыпяці зложаны
с тоўшчы сланцовага сухога
цвёрдага торфу, найлепшаго
у сьвеце гатунку.

Ён слаісты і лёгка коліцца
на цэглы-брыкетты. Гэты гару-
чы сланец ідзе глыбока у
зямлю, па ім цячэ Прыпяць,
а над вадой—бэрагамі—пад-
маецца на 3-4 сажэні. Пад-
вэжаець барка пад бэраг, у
паль мінуць малое дзіцяне па-
вале яе дармовай чорнай энэ-
ргіяй, падвостіць вадой пад фаб-
рыку, каторая там павінна не-
калі быць, вале проста у печ
і тысячы станкоў, машын па-
чынаюць круціцца, вырабляць
тавары на мільёны людзей.
Можна з гэтай фабрыкі пе-
радаваць па драгах электрыч-
ную сілу і сьвет на 100 верст
кругом. Па ўсіх мястэчках,
вёсках, дварох—аж зіець ве-
чарам ад яркаго сьвету, і па
катах, і па вуліцах. Малатарні,
сечкарні, пільні, воўначоскі,
млынкі, помпы, пэтрафутгі,
станкі такарныя высоковых ра-
месьніцкаў дастаюць танную сі-
лу па тонкіх драгах на слу-
пах ад лясістых, з горнымі аб-
рывамі бэрагоў палішукі-скай
ракі-маткі Прыпяці. Ляцяць
праз ляс і балоты, як шалё-
ныя вагончыкі электрычнай
дарогі, віхрам нясуць з глухіх

бедных і адсталых да гэтуй
куткоў к станцыям і гораду
сьвежае масла, харчы сельскіе
для людзей. Дармовай чорнай
сіла іх імчыць.

Зажыло усё, закіпело, пра-
чулося!

Інструктар па культуры ба-
лот І. Авік, пішэць: Палесся
маець такія неабятныя абшары
балотаў, (35711 кв. верст),
такі мяккі і вільготны клімат
што калі гэта Палесся трохі
падсушыць канавамі, та столькі
можна разгадаваць скапіны,
што можна завазіць маслам
усю Эўропу.

А цяпер:

Бедна хата мая:
І стайць на гнаі,
І цячэць, і крывая...

Гэтаго чорнаго золата-тор-
фу у Беларусі прырода раз-
сеяла скрозь гібель, як ні у
адной стране Эўропы.

Усе чужыны дзіцяці: ско-
лькі нізачэпленнаго багацця па-
туры у вас беларусоў, якіе
абшары балотаў, каторыя ма-
лі бы пракарміць і узгадаваць
мільёны людзей. Насяленне
можэ павялічыцца хоць у 10
раз і вап край яго сытно пра-
корміць. Для гэтаго патрэбны
тры рэчы: навука, навука і
ішчэ раз навука.

А. Ула—у.

На беларускім шляху.

Беларускае Народнае Прэдста-
ўніцтва у Менску

Засяданне 28 сакавіка 1918 р.

Пасля дакладаў сябраў
Гадзінскаго-Цвірко, Русецкаго
і Алексюка пастаноўлена пры-
няць пад загад прэдстаўніцтва
прытулак імяні сяньцера быўш.
земскаго саюза на Захараў-
скай 13.

Прыняты прытулак і ста-
ранне аб патрэбных на яго
утрыманне коштах даручана
сябр. Р. Скірмунту і сяньц.
Кульчыцкаму.

У прытулку Знаходзіцца
36 дзяцей у веку ад 5 да
14 гадоў—немаль усе бела-
русы.

Каапітаваць у склад камі-
тэту сяньц. Васюкевіча.

Даручыць грам. Скірмунту
прасіць нямецкай улады аб
дазволе склікаць на 25 берэз-
ня 1918 р. канфэрэнцыю бе-

ларускіх арганізацый, раздэ-
ляючых погляды прэдстаўніц-
ва, вылажаныя у яго дэклара-
цыі ад 26 сакавіка г. р.

Малітва бежанца-беларуса да Бога.

Божа наш ласкавы, Божа міласьцівы!
Божа наш ушэхмоцны, Божа літасьцівы!
Змілуйся над намі—над Тваймі сынамі
Беднымі, бяздольнымі і Тваймі дачкамі!

Дай нам, Божа, сілы да працы агульнай,
Памажы ў рабоце наміж нас успульнай;
Бацькаўшчыну нашу выратуй з няволі
Пашлі, Божа, шчасьня і дай лепшай долі!

Два апошніх гола ў вонратках—абвесах
Плакалі па сёлах, гарадох і вёсках
Усюды лілі сьлёзы: па пожнах, па нівах
Па пляхох далекіх і родных магілах.

Многа сьлёз пралілі па Велькай Расеі;
Плакалі ў дзень, ў ночы, ня меўшы надзеі
Вярнуцца ў край родны, бацьчынае нівы,
Чуць родную мову, меці ляс шчаслівы

Вярні зноў нас, Божа, на сваю старонку,
Дай нам спосаб ўзяцца за саху, баронку,
Ды зьбіры нас, Божа, усіх у нашыя хаткі
У Беларусь—пад крыло нашай роднай Матэ!

Міхалко Махавенно.

Сакавіка 15 дні
1918 року
г. Менск Беларускі.

Слуцк, менск. губ.

У Слуцку 3-го сакавіка па-
чала выходзіць штодзенная га-
зета. «Родны Край». Заргані-
заваны, пасля таго, як узя-
лі большавікі са Слуцку, Бе-
ларускі Нацыянальны Камітэт
хацеў выдаваць газету бела-
рускую у сваёй роднай мове,
але сустрэў вельмі многа пе-
рашкодаў: адна с паміж іх
была заява нямецкае каманда-
туры, што яна ні мае адпа-
веднага цэнзара, каторы разу-
меў бы па беларуску, Пры-
шлось згадзіцца с тым, што
палітычныя артыкулы пісаліся
па выкікарасійску, а хроніка і
літаратуркі аддзел можна было
пісаць па беларуску.

Слуцк быў адрэзаны ад
ўсяго сьвату і больш як 3
тыдні не атрымываў ніякіх
газетаў. «Родны Край» пашоў
шыбка і ў месці, і ў вёсцы,
але дзякуючы непаразуменным
с польскім камітэтам і ні так
з ім, як арганізацыяй, але з

аддзелнымі «польскімі ероямі»,
каторыя адразу ўзяліся за роз-
гі, «Родны Край» на № 3 па
распарэджэнні нямецкай улады
быў забаронены. Камэндант
нямецкі заявіў, што паліцыя
скардзіцца на газету, а ён
нічога ні разумею, дык дзеся
святэга спакою мусіць пайсці
на гэта і ў газэце забараніў
пісаць усё, што датычыцца
палітыкі, а памешчаць толькі
тэлеграмы нямецкаго штабу.
Нават хроніка забаронена.

Цяпер можа будзе лягчэй,
бо пазволілі рабіць перадрук
з газет нямецкіх, а зноў жа
можа і наш камэндант, паба-
чыўшы чы пачуўшы, што у
Менску выходзяць беларускія
газеты і іх ні забараняюць,
згодзіцца і наш «Родны Край»
пусьціць у сваёй роднай бела-
рускай мове.

Р—і.

У Адэсе 22 сакавіка была парада біржавога камітэту с аўстрыйскай гандлёвай дэлегацыяй.

Аўстрыйцы цікавіцца насеннем і матэрыяламі. У замах праз некалькі тыдняў могуць даставіць машыны, хімічныя прадукты і іншае. Сюды павядаміюць аб разгромах курорта Турзуф. Раілі пагромам матросы. Пацярпелі інтэлігенцыя і найбольшыя людзі. Жыхары паразбегаліся. У Севастопалі так сама чакаюць крывавага падзелу. У Адэсу прыбывае дэлегацыя румын дзеля арганізацыі атрапаў у Румынію беканцаў і ратунку 65 дэпутатаў і сенатараў вывезеных большавікамі з Севастопалю і Феодосіі. Нямецкая газета «Odessen Zeitung» гаворыць, што дзякуючы палітыцы Керэскага і Чэрнова с «таварышамі» мы стаім перад магчымасцю голаду на Украіне. Трэба прымусяць «таварышоў» працаваць, бо лны адвыклі ад гэтаго. Патрэбен цалы рад заходаў, якіх павінна рабіць нямецкая а ні ўкраінская — надта слабавольная — ўлада каб накіраваць гаспадарку і ўчыць ах голаду.

Весткі з Расіі.

ПЕЦЕРБУРГ. Старавія саветскага ўраду каб дастаць для Вялікаросіі Сібірскага «бобра» удаліся, дзеля таго што ўсе былыя ў Сібіру запасы хлеба скуплены Амерыкай і Англіяй.

КІЕУ. Урад Украінскай Народнай Рэспублікі загадаў рабіць ўсе публічныя маністы на Украінску а так сама ўсе расійскія гэрбы і назвы вуліцаў змяніць украінскімі.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Служачым на лініі Л. Р. ж. д. нямецкае жалезна-дарожнае начальство з 25 сакавіка выдае авансы (акупац. грашыма). Праз два тыдні тым жае служачым маюць быць выплачаны пэнсіі за сакавік і палову красавіка (марец і апрэль).

Скарбовая Палата выдала наказ таргоўцам і прамыслоўцам зараз жае пабраць у казначэйства білеты і патэнты на 1918 год.

Гарадзкая Управа маніцца ўзяць падародны (да 8%) і кватэрны (да 50%) налогі, каб падмацаваць сваю пустую касу.

Рэгістрацыя салдатаў у войскаго начальніка с прычыны каталіцкаго Вялікадня 29 31 сакавіка і 1-га красавіка будзе толькі ад 9—1 г. дня.

Італьянці біскуп Лозінскі, назначаны ў Менск, прыедзе сюды не раней Маю мес.

С палімі зарэгістраваўшыхся салдатаў у войскаго начальніка тые, што ня кончыць ехаць у Расію, павінны, як вядома, залічыцца ў нямецкія рабочыя дружны (Деменцэўская вул. і Сярэбранка), дзе ім дадуць кватэру, харч і 1 марку платы. Гэткіх дружнынкаў запісалося ужо каля 3000 чалавек.

Пяты эшалон на Украіну з вайсковымі дактарамі і іх сямействамі маніцца выехаць з Менску у пачатку красавіка.

Цана за хлеб з 28 вечарам дайшла да 2-х рублеў за фунт і то дастаць было трудна.

Вывоз прадуктаў і тавараў з Менску рознымі спужулянтамі стаў агалечываць і без таго голы ўжо Менск. Каб спыніць гэтыя гешафты назначана стража з міліцыі на ўсіх трактах: даўгінаўскім, барысаўскім, ігуменскім, койданоўскім, ракаўскім і старосельскім.

У «Беларусіа Хаце» на конным пляцу (каля 3 часці) часта іграе цяпер украінская трупна пад кіраўніцтвам артыста Яг. Чухліба, каторую вельмі прыхільна вітаюць жыхары гэтай часткі гораду. Яго масыць Чухліб, як вельмі здольны артыста, лічыцца любімцам, як украінцаў, так і беларусаў, бачыўшых яго на тутэйшай сцэні у ролях коміка. Падбор артыстаў вельмі старанны; асабліва с палімі іншых адзначаецца артыстка Гордзіенко.

Галубок.

Заведуючы харчовым аддзелам пры ўпраўленні Л. Р. ж. д. Прабражэнскі выехаў на поўдзень для закупкі харчоу служачым дарогі, бо даўнейшыя запасы ўсе ўжо скончыліся і нат краму сваю зачынілі.

Цэнтральныя склады У. З. С. на Ляховуц у Башарах перайшлі пад загад Губэрнскаго Камітэту У. З. С. і у хуткім часе пачнуць сваю працу. Немцы, як гэта выснілася з гутаркі іх с прадстаўніком губ. камітэту Злобіным, ніякай перашкоды рабіць ня будуць.

Цэны на харчы кожны дзень ідуць у гару. За пуд жытняй мукі даюць 70 руб., 1 ф. масла—20 р., 1 ф. цукру 5—6 р., 1 ф. газы—5 р., алеі—4 р. за фунт, хлеб—1 р. 70 к., звычайная каубаса 1 ф.—3 с паловай р., с каніны—1 80 к. Цэны пры вакзалах трымаюцца ішчэ вышэйшыя.

Паміні камароўскіх арэндароў зямелькі пана Ваньковіча пайшоу перапуд. Справа ў тым, што за час вайны арэндары нічога ні плацілі, дык цяпер сабралася багата за імі нядоімкаў (па 100—500 р.) і зразу ўсе заплаціць у цяперашніх часах вельмі трудна. Тымчасам знайшоўся нейкі п. Ваньковіч, быўшы заправіла гарадзкой управы, каторы «пастараўся» выдаць прыказ ад адміністрацыі арэнднай канторы Ваньковіча аб тым, што калі арэндары не заплацяць належнасьці, то іх пачнуць выселяць.

Што кантора п. Ваньковіча

адпачынушы за увесь час вайны, рванула с капіта у скачку—дзівіцца німа чаго: прыслужнікаў панскіх—род у нас ня зьвеўся, але сам п. Ваньковіч хіба атледзіцца, што ня час цяпер ціснуць і выкідаць людзей, асабліва тых, што і бяз таго німала выцярпелі ад уселякіх «таварышоў».

Аб заяве б. нач. дарожных работ пры X арміі а прапачы 8000 рубл. мы ўжо пісалі 27. Цяпер прыходзіцца даваць, што справа там больш заблутана, чым яна здавалася с пачатку.

Рэч у тым, што нікаторыя с палімі інжэнераў аддзелаў атрымалі перад акупацыяй краю для расплаты са служачымі і рабочымі па тысячаў 30, 40, 50 і больш. І вось цяпер гэтыя служачыя і рабочыя (а іх каля 6.000!) дарэмна абіваюць парогі кватэр былых начальнікаў і падначальнікаў.

20.000 пудоў жыта для Менска маніцца на падводах прывесці у хуткім часе з Бабруйскаго павету. Пазваленне на гэту дастаўку ўжо есьць у агента харчоваго камітэту—Валодзькі.

Новыя гарадзкія судзьдзі разам с сакратарыятам абойдуцца гораду 26.000 р. Горад падзелены на шэсьць вучэсткаў (даўней было 5) і кожны судзьдзя будзе мець камэру у сваім вучастку. Першы зьезд міравых судзьдзяў адбудзецца 2-га красавіка (апрэля).

Спісак выбраных судзьдзяў мы ўжо падавалі: шэсьць іх—больш—менш знаных тутэйшых юрыстаў, і толькі адзін п. Агіеўскі—прэсідэнт савета старшын рускаго грамадзкаго сабраўня (б. чорнасоценнаго клубу за часоў Шміта, Скрынчэнкі і Саланевіча).

Рэформа міліцыі пачалася з 28-га сакавіка. Чыстка яе пачалася ад камісараў, іх памощнікаў і канчаючы «нізімі». На чале міліцыі стаў нямецкі паліцмейстар Огільві.

Найбольш зьвернута будзе увага на спаўненне прыказаў камэндатуры, гарадзкой управы, на абязпечу мненія грамадзян ад грабежстваў, на гарадзкія парады і інш.

Угалоўная міліцыя застаецца даўнейшая.

Рэгістрацыя салдатаў павінна быць скончана у суботу—30-га сакавіка. Але, дзеля вялікаго напытку рэгіструючыхся, тэрмін, бадай, ішчэ будзе адложаны на далей.

Пэнсіі служачым духоўнай кансысторыі і яе членам, як і шмат дзе, не плаціць 3-ці ўжо месяц. Усяго шчасыцца, што есьць ішчэ змога жыцьца крыху на мейсцовыя эпархіяльныя сродствы.

Крызыс у Народным Сэкрэтарыяце. Як мы чулі ў зьвязку с абвешчаннем Беларускай Народнай Рэспублікі ні залежнай з Сэкрэтарыяту мясца выйсьці, нізгодныя з гэтай пастававай сэкрэтары: Макрэе, (унутр. спрау), Злобін (вялікарускай спрау), Белкін (грашовых спрау), Гутман (без партфэля) і яшчэ двое, а якіх,—выясніцца у бліжэйшых днях.

Рэдактар А. Прушынскі.
Выдавецтва 7-го «Заранка»

А Б В Е С Т К И.

С прычыны ліквідацыі аддзелаў Усерасійскаго Зомска Савозу асвабодзілася ад работы шмат розных спецыялістаў: дактары, вэтэрынары, медыцынскія фэльчары, фармацыўты, аграномы, бухгалтары, счэтаводы, механікі-слесары, цесляры і інш.

Бюро па рэгістрацыі безработных пры камітэці злучных работнікаў У. З. С. просіць усіх, каму здарыцца праца працоўнікоў, зьвертацца проста ў Бюро па рэгістрацыі безработных—Прабражэнская вул. 26, ход з вуліцы ад 10—2 гадз.

Расійскае т-во чырвонага крыжу, каб памагчы вайсковым расійскай арміі і бяднейшым жыхаром гораду наладзіць амбулаторыю (Захараўская 8), дзе спецыялісты-дактары даюць дарма пароды на ўскія хваробы ад 9—1 гадз. дня.

Завед. амбул. д-р Вазнесенскі.

Усе матэрыялы (абвесткі, дастановы, мэморандумы, граматы і інш.), якія датычаць утварэння Народнаго Сэкрэтарыяту Беларусі, змешчаны ў № 1 (ат 1 сакавіка 1918 року) газэты

„Беларуская Зямля“.

(Год выдання I. Менск)

якая прадаецца: у Беларускай Інгігарні—Захараўская вул. 24; у Вучнеўскай Грамадзе—Паліцэйская вул. 2, кв. 6; у Беларускай Прэстаўніцтве—Серпухоўская вул. 12; у Інгігарні Сэцыялістаў—рэвалюцыянераў—Плян. Волі, № 4. Цана асобнаго №—25 кап.

ПРЫЙМАЕЦА ПАПІСКА НА НОВУЮ КНІГУ:

Язэп Варонка.

Старшыня Рады I-го Усебеларускаго Зьезду.

„Самаадзначэнне Беларусі“

(Гісторыя нацыянальна-культурнаго і палітычнаго адраджэння Беларусі. Беларускае справа та ўсе перыоды Расійскай Рэвалюцыі. Воля беларускаго народу і Беларускае Рэспубліка. Папы суседзі: Польшча, Украіна, Літва).

Папскае цэна за кнігу—4 рублі.

Прымае папска: Беларускае Інгігарня.

Менск. Захараўская вул. 24.

Беларуская Прасветная Субкомісія Менскае Гарадзкае Думы атчыняе з 1 красавіка [апрэля]

Курсы беларусознаўства

Чытацца будуць: Гісторыя Беларусі, гісторыя беларускай мовы, Геаграфія Беларусі, Беларускае літаратура, Граматыка і інш.

Запіс на курсы штодня ат 2—4 гадзіны у памешкаўні Рады—Захараўская, 43 III паверх

Курсы безплатныя.

А б'я у п е н н е

29 Сакавіка г. г.—у Вялікую Пятніцу, 31 сакавіка і красавіка г. г.—у дні Св. Уваскресення ўсе магазыны і гандлёвыя закладзены павінны быць зачынены ад 10 гадзіны з рана за ўсе гэтыя дні.

Тэатры, кінематографы і іншыя увеселіцельныя закладзены забаронены. Распараджэнне гэта пі разыйходзіцца на нямецкіх ваенных.

За нівыпоўненне гэтаго прыказу будзе накладана штраф на 200 марак с заменаю 6-ці тыднёвым арэстам.

Менск 26/III 1918 г.

Месцовая Камэндантура.

Друкарня Я. А. Грыбляты.